

ნიკონი

ISSN 0132-6015

1 85
თეატრული
გაზეთი



— ზუსტად 50 მანეთია!
— დანა-ჩანგალი, სკამი და მაგიდაც მიანგარიზე, შე კაცო?!

ზ. ლომუჯი



პრატი წლის წინათ შენსავით ახალგაზრდა ვიყავი მე - 1984 წელი. მეც შენსავით მიყვარდა სახალწლო სუფრასთან ჯდომა და ქვიფი, მაგრამ როცა ზოგ-ზოგებმა ლამის ვუღლები დაიხეთქეს ჩემს დღევრძელობაში, მიფიქრე, ასე სულ არალალო არ გამომადგება-მეთქი და სახალწლევს შრომას მოვკიდე ხელი, ჩემო ძამიკო! ჩემს წინაპარ წლებს რომ არ ეშრომათ და არ გაემარჯვათ, მე ასე-ლა (შთაღად ასე კი არაა, რომ მარტო მე ვარ და ჩემი ნაბადი!) ლენინის ორდენს ვინ მომცემდა?! კი წამეხმარნენ ჩვენი სუთლედის წინა ძმები, მაგრამ მე რომ არ მეყოჩაღა, წინა წელთან შედარებით, წარმოების ზრდის ტემპს ნ.პ. პროცენტით როგორ გავზრდიდი, თუ არა ჩემი ხალხების გარჯა-შრომით?! კვენად ნუ ჩამითვლით და, 277,7 მილიონი მანეთის ზეგეგმითი სამრეწველო პროდუქციის გამოშვებისას მხარში ამოდგომა მინდოდა. წელი კი ვიყავი, მაგრამ ქართულელების წელი მეონდა, ჩემო ძამიკო! წელსაც სჭირდება წელი, დაიხსომე! (თანაც - ერის ძლიერი წელი).

გამოშვებული პროდუქციის თვითღირებულებას თუ არ შეამცირებ, მაშინ რიდასი წელი იქნება?! პოდა, პროდუქციის თვითღირებულება ზეგეგმით 0,5 პროცენტით შევამცირე, ახლა ეს ციფრი თუ გეცოტავება, ჩემო ძამიკო, ვინ გიშლის, მეტით შეამცირე! მე შურიანი კი არა ვარ, რომ წელი მომწყდეს, წელი ვარ, თანაც ორდენოსანი! ხო, იმას გეუბნებოდი, ამ ყველაფერმა კი იმის საშუალება მომცა, რომ ეკონომიისათვის მიმეღწია, რომლის საერთო თანხამ 45 მილიონ მანეთს გადააჭარბა!..

ჩემი წელითა და ხალხის გარჯით ჩემი ერის ისტორიაში პირველად მოიკრიფა 577 ათაბი, ესე იგი, ნახევარ მილიონზე მეტი ტონა ჩაის ფოთოლი! ჩემო ძამიკო, სანამ ახალ მოსავალს მოკრეფდე, დაჯექი და სვი ჩაი! ჩაი სიცოცხლის ელექსირია. კარგია, მაგრამ რა ვუყოთ 746 ათას ტონა ყურძენს, რომ დაიწურა და ღვინოდ იქცა?! - ბევრი მიმსვლელ-მომსვლელი გეყოლება და ჩაით ხომ არ დაილოცები?! ახლა არ შითხრა, შეიძლება შემომაკლდესო! ბოშო. არ გადაპრიო, ლამის

მილიონი ტონა და არ შემოგუევეს! ემანდ, ზოგ-ზოგებს მიათვალა, სულ არ მიაქვილონ ჩემს ღვინოს!

ეს ამდენი ღვინო იმიტომ გამოვწურე, რომ, ჩემს წინა ძმასთან შედარებით, მილიონ 625 ათასი კვადრატული მეტრით მეტ აშენებულ საცხოვრებელ ბინებში მექვიფებინა ახალშესახლებულნი!

მე არ გიმალავ, რომ, ჩემს რესპუბლიკასთან ერთად, სამრეწველო წარმოება ოთხ წელიწადში ჩემი უმცროსი ძმების დახმარებით 22 პროცენტით გავზარდე, სახალხო მეურნეობაში კაპიტალდაბანდება კი 8 მილიარდ მანეთს გადააჭარბა!

ჩემო ძამიკო! ახლა არა მკითხო, რა არის პროცენტი, ტემპი, ეკონომია, თვითღირებულება, კაპიტალდაბანდება, ეროვნული შემოსავალი თუ სხვა! მე მაგისი დრო არა მრჩება, თვითანგარიში უნდა ჩავაბარო მამა-ზეციერს, ზემოთ ჩამოთვლილ ცნებებსა და



ტერმინებს პრაქტიკულად თუ თეორიულად ხელმძღვანელობა შეგასწავლის! შენ ისეთი ჯანღონიანი ჩანხარ, რომ ჩემზე მეტს შესძლებ, სულ ორმაგად დაშენებ სახლებს, ორმაგად გაცოცხლებ მიტოვებულ მთიან სოფლებს, მიუვალ ადგილებში მრავლად გაიყვან სახმელეთო, სარკინიგზო თუ საჰაერო გზებს!..

ცოტა დრო დამრჩა-მეთქი და პატარ-პატარა რამერუმები უნდა გითხოვო: თუ ჩემი ძამიკო ხარ, ქუთაისის „ტორპედოს“ უმაღლესი ლიგიდან ნუ გამომიგდებ და ჰიჭიკიას ნათქვამს ნუ ვაამართლებ, - მე უფრო დიდხანს ვძლებ რიონში ჩაყვინთული, ვიდრე ქუთაისის „ტორპედო“ - უმაღლეს ლიგაში! თბილისის „დინამოს“ ფუნტურელებისათვის ვერ მოვიცალე, მესუთუ ადგილი სანატრული გაუხდათ. არა, სულ რომ წინა წლების ტრადიციებით ცხოვრობენ და მე შემომჩერებინ, ასე არ ივარგებს! უთხარი, პაწა ფენი თუ არ გაანძრით, გენაცვალე, წელი ვარ,

პელე კი არა ვარ, თქვენს მაგივრად ვითამაშო-თქო!

შენი დაბადების დღე არის და ყველა რესტორანში მივიწვევს! ამის თაობაზე გაფრთხილებ, მთვრიდე, ფენი არ წავცდეს, ისე გინგარიშებენ, წელში გაგწყვეტენ! რომ გააფრთხილო, ახალი წელი ვარ და თავის ფასში მინდა ვიქვიფო, საანგარიშოზე დაგიკიდებენ და ისე გაფცქვნიან ოფიციატები, ყიამეთ სიცვიეში დმერთისგან ნაბოძები „დუბლიონის“ ვარემე დაგტოვებენ! მე მაგათ ანგარიშის დაწერა ვერაფრით შევასწავლე, პირდაპირ კაცის თაზე ანგარიშობენ, ფულით ჰრიან თავს, პირველ რიგში - საკუთარს.

ჩემო ძამიკო, მოცალეობის ვამს კარგი წიგნის წაკითხვა მოგესურვებდა და „საქ-წიგნის“ მალაზიებში მაკულატურის ჩაბარების გარეშე ვერ იშოვი! ჯერ ყრმა ხარ და სად დაგროვებდი იმდენ უკარგის წიგნს, რომ ტალონი მოგცენ! რა უნდა ქნა? უნდა მოაგროვო მაკულატურა! როგორ? გირჩევი, საახალწლოდ შემოიარო სასურსათო თუ გასტრონომიული მაღაზიები და მუყაოსანვით სქელ იმდენ ქაღალდში აგიწონიან პროდუქტს (ლამის პროდუქტის ნახევარს), რომ არა უგვიანეს ორ-სამ დღეში სავსტრონომო მაკულატურის ჩაბარებით „საქ-წიგნის“ ტალონს დამისასურებ!

ჩემო ძამიკო! ახალი წელი ხარ და ფენით ვინ გაკადრებს სიარულს, უამრავ აკრომანქანას გამოგიყოფენ (ნეტავ რა საჭიროა ამდენი?!). ბუნებრივია, უმეტესობა აკუმულატორები და „რასპრედალი“ დასჭირდება, არაა გამორიცხული რემონტებიც და თუ ზოგიერთ ავტოპროფილაქტორიუმში ზედმეტი არ მიეცი, ქვეყანაც რომ შეყარო, ახალი წელი ვარო, არ შეგიშვებენ ძველებურად მუშაობენ!

არ მკითხო, მაშ, სად გავარემონტოო? მაგაზე ალბათ, შენ უნდა აგებინო ზოგ-ზოგებს პასუხი, მე ვერ მოვიცალე!

ძალიან გამიგრძელდა სადღევრძელი ბედნიერებას გისურვებ! ხომ აგიშენე ბედნიერების სასახლე?! იდღევრძელე და გამრავლდი!..

ჩაიწერა ავთანდილ ადვიშვილი
ილუსტრაცია ზ. დინსამისა





ნაპნაუს

საქონი

პირობები

საქონის
საქონის

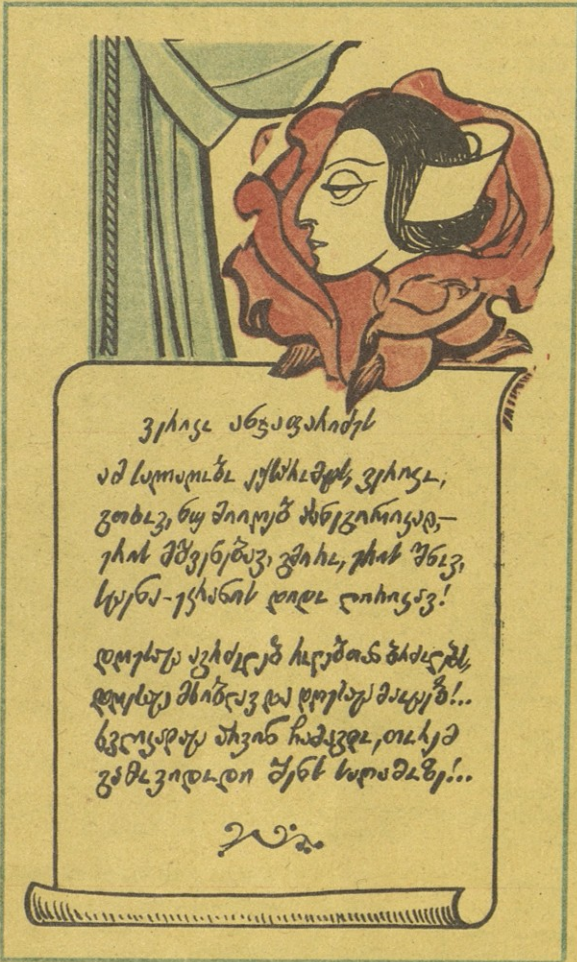
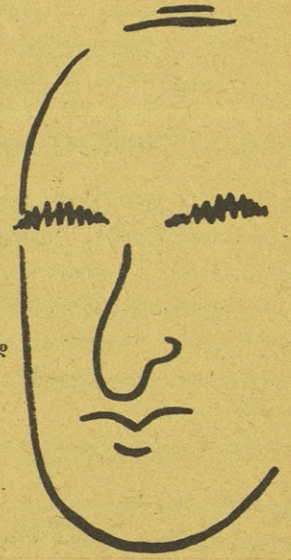
ირაკლი აბაშიძეს

მიყვარხარ ისე, ვით დედაენა,
შოთა, აკაკი, ვაჟა, ილია!..
„როცა მე ვატყობ, როცა მე მჯერა,
როცა მე ვამბობ – ეს ნამდვილია!“

ო, არასოდეს არ შეწყვეტს ფრენას
შენი ლექსების ეს კადრილია!..
„როცა მე ვატყობ, როცა მე მჯერა,
როცა მე ვამბობ – ეს ნამდვილია!“

ხარ აეთანდილი! – ტარიელს მხსნელად
ჰყავხარ!.. მე შენი შერმათინი ვარ!..
„როცა მე ვატყობ, როცა მე მჯერა,
როცა მე ვამბობ – ეს ნამდვილია!“

იუმორს ლეთიურს, იუმორს ზენას
ასწევებ!.. ესუნთქავ იმ სხივს მილიარდს!..
„როცა მე ვატყობ, როცა მე მჯერა,
როცა მე ვამბობ – ეს ნამდვილია!“



ვკილე ანვანაიძეს

ამ სურათზე ეწახემოვ, ვკილე,
ვთბევ, სე შიოყებ მხეჯიანიც,
ჩიტ მშვიტებუ, ვჩიხ, ჩიტ შხვი,
საქონ-ქაბანს ღირს ღიხივავ!

ღირსე ეკიდე ღირსთან ზღვირს,
ღირსე მხილავ და ღირსე მსაყებ!..
ზღვირსე მხილავ ღირსთან, იმსე
ვამცვიღირსი შინს სურამდურ!..

ვაჟა



ნიანგის დავალებით – ზაურ ბოლქვაძე
მეგობრული შარებში თ. გომოლაძისა

ილია რურუას

ჩვენი მწერლობის რუა რურუა,
რუ – ტკბილქართული, რუ –
თავანკარა,
ხალასი ნიჭი, ოქრო გული აქვს,
ბეგრჯერ მოგვხიბლა და გაგვახარა!

მთელი მსოფლიო შემოიარა,
წიგნად აკინძა ზღვა და სმელეთი!..
გაეხსნა ყველა ძველი იარა,
ფერეიდანში ღვარა ცრემლები!..

ტრიბუნას უთმობს სიამოვნებით
ტვლევი ზია, რადიო, პრესა!..
სიბობდ ასხივებს ნათელ გონებას,
სიყვარულსა და სიკეთეს თესავს!

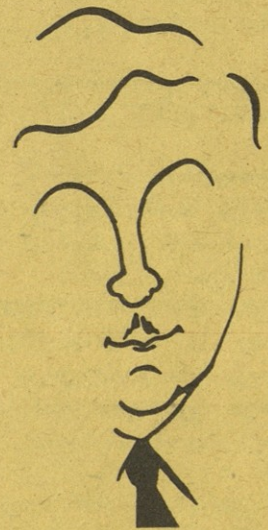


ჯანო ჯანელიძეს

ცოტა გვიან გამახსენდი
(მაპატიე, გულით ენანობ!)
შენ ბაჯალლო პოეტი ხარ,
ქართული ხარ სათაყვანო!

აფხაზეთში მოღვაწეობ,
სიტყვითა და საქმით მძლავრობ,
მეგობართა სიამაყევი,
ამხანაგთა საფიქარო!

მრავალ ჯილდოს, გამარჯვებას,
ჯანს ვისურვებ ჯენტლმენ ჯანოს!
ლექსებს მაინც დაგიბეჭდავი,
სულაც რომ არ გამოგზავნო!





ფალაზონი

„ბალანდა“

მსხვილი
კერძომესაკუთრისა
და

მისი ხელისდაფარავლისა

მსხვილმა კერძომესაკუთრემ,
გვარგანთქმულმა ანგარებით,
გამოქნილმა საქმოსანმა,
კაცმა „ფართო გაქანების“ —
ნაარმალით, ნაქურდალით,
ნაძარცვით და ნაქრთაშევით
შეიძინა ავარაკი,
სახლი, ავტომანქანები!..

შეიძინა მხევეჭელობით,
წამგლეჯობით, ყაჩაღობით —
რა ავეჯი! რა სერვანტი!
რა სერვიზი! რა ჭაღები!

იგი, ვინც ხელს აფარებდა,
აფინანსა ათასებით!..

„მუშაობდნენ“ გულმოდგინედ,
გატაცებით, დატაცებით!..

და ურთიერთდახმარებით
დააგროვეს თანხა ბევრი!..
მას ამბობდნენ კახაბერად,
ვინც არ იყო კახაბერი!

ერთ დღეს კერძომესაკუთრე,
ლაშენათევ-ნამთვრალევი,
დაიჭირეს, გვერდით დასვეს
მისი ხელისდაფარავლის!..

დატრიალდნენ დასასხნულად
ძმაკაცები, დაქალები!..

და დამთავრდა უშედეგოდ
მათი რბენა დამლაველი!..

„პოსტკლიტული“

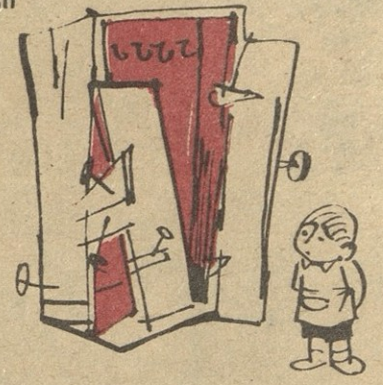
წერილობით ვის არ სთხოვეს
პატიმრებმაც პატიება,
მაგრამ არვინ აპატიო
და არიან პატიმრებად!

გათუ გელია

თელავის ბავა-ბაღებისათვის
თბილისის სასკოლო ინვენტარის ფაბრიკამ
დაამზადა და გამოავაზვნა ბავშვების ტან-
საცმლის შესანახი კარადები, მაგრამ ვა-
გონიდან გადმოტვირთეს დაშლილ-დამტ-
ვრეული ფიცრები, რაზედაც იქვე შედგა
აქტი. მასში წერია:

„სკაუმების შემდეგ გადმოიტვირთა შავიდე-
ბი და ბოლოს-საბავშვო გარდერობები. ეს
უკანასკნელი ისე იყო ჩალეწილი, რომ ვერ
შეველით მათი რაოდენობის დადგენა“.
თელავის განათლების განყოფილებამ ამის
შესახებ სასწრაფოდ უდებეშა ფაბრიკის
ხელმძღვანელობას. ფაბრიკიდან კი წერი-
ლი მოვიდა: „ამა წლის 3 მარტს ჩვენს მი-
ერ რკინიგზაზე ჩაბარებული იქნა თქვენს
მისამართზე გამოსავაზნი საბავშვო ავეჯი.
9 მარტს რკინიგზულზე შეგვატყობინეს,
რომ ვაგონი დავეკულუქა მეორედ, რაზედაც
უარი განაცხადეთ, რადგან დანიშნულების
ადგილზე მისვლამდე ტვირთისა და ვაგონ-
ის დეკავზე პასუხს აგებს რკინიგზა. ამი-
ტომ აღნიშნულ საკითხზე მიმართეთ რკი-
ნიგზის განყოფილებას, რომელიც ვალდე-
ბულია შეადგინოს კომერციული აქტი და
აგინაზღაუროთ ზარალი“. ამ წერილზე თე-
ლავის განათლების განყოფილებამ ფაბრიკის
მესვეურთ ასეთი პასუხი გაუგზავნა:
„ამა წლის 9 მარტს თქვენ თბილისის სად-
გურშივე გინახავთ ლუქახსნილი ვაგონი.
იგი აღარ უნდა გამოგვგზავნათ თელავში
და ზარალის ანაზღაურება, მაშინვე, ჩვენ
კი არა, თქვენ უნდა მოგეთხოვათ რკინიგ-
ზელებისათვის. გთხოვთ უკან წაიღოთ აქ-
ტები, დაშლილ-დამტვრეული ინვენტარი
და იგი შეგვიცვალოთ ახლით, ან გამოგ-
ვიგზავნოთ სპეციალისტები სათანადო მა-
სალებით და აღადგინონ აქვე, ან კიდევ,
ჩამოგვაწეროთ შესაბამისი თანხა 2180 მა-
ნეთი.“

ორი თვის შემდეგ თბილისის საჯარო
—სამრეწველო—სასაქონლო ექსპერტიზის
ბიუროს ექსპერტმა შეამოწმა აღნიშნული
კარადები და აქტში ჩაწერა, რომ
თბილისის სასკოლო ინვენტარის ფაბრიკის
მიერ გამოგზავნილი 40 ცალი საბავშვო კა-
რადა უხარისხო და არასტანდარტული იყო.

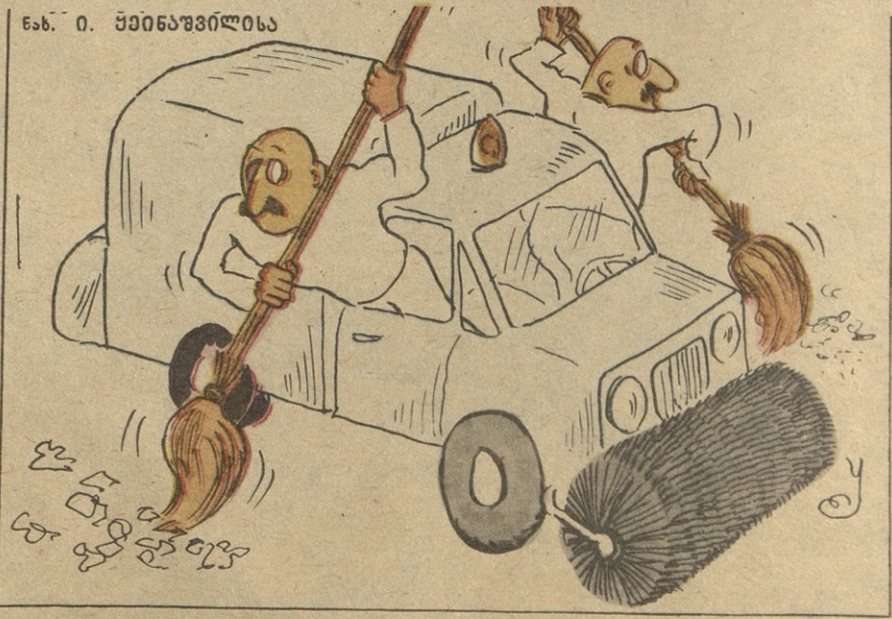


აქტზე ხელი მოაწერეს ჯგუფის ხელმძღვანე-
ლმა, უფროსმა ექსპერტმა ებრაელი-
ძემ და ექსპერტმა ელიზბარაშვილ-
მა. ფაბრიკის ხელმძღვანელობამ არც
ექსპერტის დასკვნა ილო ყურად. მაშინ
საქართველოს განათლების სამინისტროს
მომარაგების მთავარმა სამმართველომ
პრეტენზია წაუყენა სასკოლო ინვენტარის
ფაბრიკის დირექციას—უკან დაებრუნებინათ
დამტვრეული და არასტანდარტული კარა-
დების ღირებულება 2180 მანეთი, წინააღმ-
დეგ შემთხვევაში საქმეს განსახილველად
ცდასცემდნენ სახელმწიფო არბიტრაჟს,
მაგრამ ვერც ამან „შეაშინა“ სასკოლო ინ-
ვენტარის მწარმოებელი, თუმცა სახელ-
მწიფო არბიტრაჟმა განათლების სამინის-
ტროს მომარაგების სამმართველოს უარი
განუცხადა ფაბრიკის მიერ თანხის დაბრუნე-
ბაზე, ალბათ იმ მოტივით, რომ რა შუაშია
აქ ფაბრიკა, იქნებ კარადებმა „ვერ აიტანეს“
მგზავრობა და გზაში შეიცვალეს იერიო.
თელაველი ნორჩები კი ამოდ ელიან კა-
რადებს!..

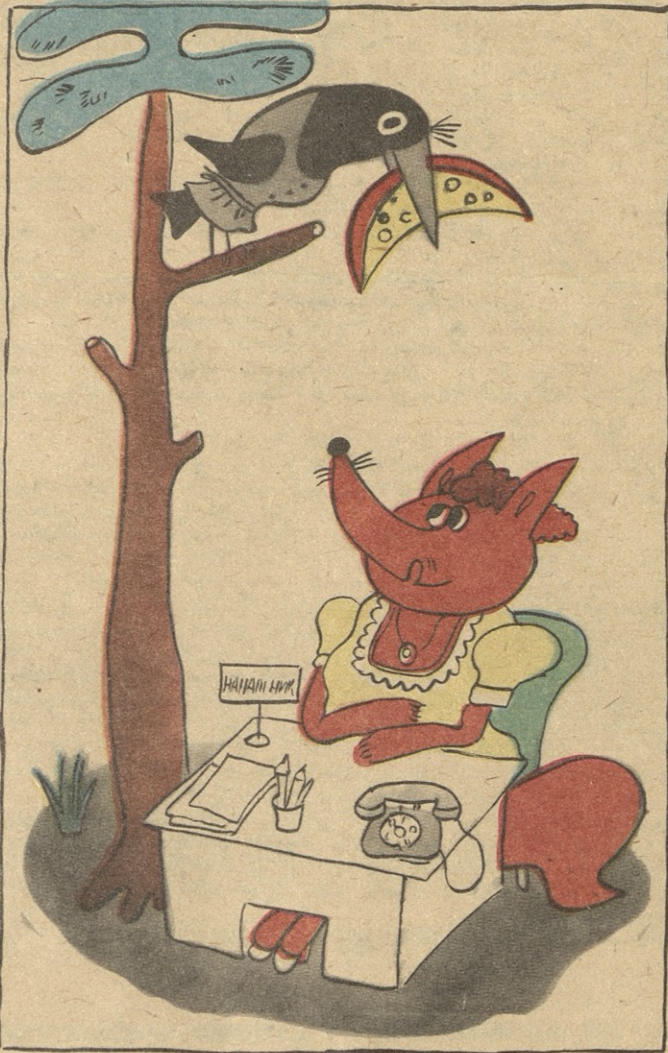
ბოლოს და ბოლოს, საკითხავია, ვინ უნ-
და აანაზღაუროს ზარალი: ფაბრიკამ, რკი-
ნიგზის მუშაკებმა, თელავის განათლების
განყოფილებამ, თუ თვით ნორჩებმა?!

ჯანსუღ გიორგელაშვილი,

„ნიანგის“ კორესპონდენტი თელავის
ზონაში.



ს. ნ. შინაზვილისა



— თუ გსურთ, შეგიძლიათ გამაკრიტიკოთ!

მინიატიურები

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მეტყველები

ძალიწვილს თაყვანისმცემლებმა საჩუქრები მიართვეს: ერთმა — მთვარის ქვა, მეორემ — მოწყვეტილი ვარსკვლავი, მესამემ — ახალგაშობილი „რუსულ-ქართული ლექსიკონი“ (ისიც თავის ფასში) ქალიშვილი მესამეს გაჰყვა.

საჯარო განხილვაზე

ოპტიმისტი: — ავტორი, იმედია, ასეთ წიგნს მეორედ ველარ გამოაქვეყნებს!
პესიმისტი: — როგორ არა... გამოაქვეყნებს!

სოფლის კლუბში, ლექციაზე

— ამ კაცს კარგი სუფრა გაუშალეთ და ჩვენი საჩექებო ღვინო დააღვინეთ, თორემ დღეს არ მორჩება ალკოჰოლის ძაგებას!

კრების თანამდებრი მნიშვნელობა

— საერთო კრება ხშირად უნდა მოვიწვიოთ!.. იმ დღეს ყველა ადგილზეა და ყველაფერი წესრიგშია ხოლმე!

ოპიკატორი მიზეზი

— რატომ დაქვეითეს მეურნეობის დირექტორი?
— გასულ წელს მორწყვის გეგმა ვერ შეუსრულე-ბია.
— რამ შეუშალა ხელი, თუ იცი?
— ამბობენ, უამინდობამო!..

რთული საპითხი

— დიდი ნასწავლი და განათლებული კაცი გახ-დით. ალბათ არაფერი დაგჩაიხთ ამოუხსნელი და გა-ურკვეველი!
— კი, ბევრი ვისწავლე და ბევრ რამეში გავერკვიე, მაგრამ, აი, ჩემმა მუქთახორა მეზობელმა თავისი მცირე ხელფასით როგორ შეიძინა „ვოლგა“, ეს ვერც მე გავარკვიე და არც არავინ ირკვევს!

აკოლონ განილია

ბ ა რ ა თ ი

ახალი წელი მოვიდა ახალი სიხალისითა!
სმა-ჭამის გარდა, ზოგ-ზოგი, ვერაფრისათვის იცლიდა!..
აღზევდა ბევრი ზარხოში! ბნელი დაჯაბნა სინათლემ!
ღრეობა ჰქონდათ ისეთი, უკეთესს ველარ ინატრებ!

ცა მაშხალეების კაშკაშმა გადაანათა, დახანჯლა!..
მთვარეც კი შეკრთა შიშითა — კინაღამ სხვაგან

გადაჯდა!

გამოცხვა გამოსაცხობი, დაიკლა ყველა საკლავი, —
ორი-სამი დღის კი არა, მთელი ერთი წლის საკმარი!

შესვეს, შესანსლეს, შეჭამეს, ძალი შესწევდათ
სანამდე!..

ნარჩენი ხორაგეულით სუნთქვა შეეკრათ სანაგვეთ!..
დაჰკარგეს ზომიერება (ესეც უნდა ვთქვათ მართალი!)
აივსო სანაგვეები — კაცი არაა გამტანი!..

დასუფთავების კანტორამ ზურგი გვაქცია უმაღვე.

„ნ ი ა ნ გ ს“

შარშანდელ ნაგავს წლევანდელს ყოველდღიურად
ვუმატებთ!
ვაკითხეთ, ვისაც ენება, მაგრამ ადგილზე ვინ
გვხვდება?!

ჩვენს თავზე რა ამბავია, — ამას ვინ შეგვეკითხება?!
ვურეკავთ რაიკანტორას! — ყურმილს არავინ არ
იღებს!

ისე მოძველდა ნაგავი, ღმერთიც ვერ დაათარიღებს!
უღარდებლობით გვაკვირვებს რაისანეპიდსადგურიც,

იქ მომუშავეს — სუყველას — გულად რკინა აქვს
ჩადგმული!

ხანდახან მართლაც მოდიან (სურვილსაც არა მალავენ!)
გაგვაგებინე, — ამ ვირთხებს მკურნალობენ თ უ
წამლავენ?!

სახნია გოგოლაზვილი



საგზაო



ფელეტონი

— ალო, ბოდიში, „ნიანგის“ რედაქციაა? გამარჯობათ, ბატონო ჩემო! ზეცისა და ბუნების წარმომადგენელი გახლავართ! თუ გახსოვთ, შარშანაც შეგეხმინათ! რამ შემაშფოთა?! დაწვრილებით მოგახსენებთ: აჭარიდან გელაპარაკებით აჭაური ციტრუსების ზოგიერთი დამამზადებლისა ვერაფერი გავიგე!..

კაცობრიობის გაჩენიდან დღემდე ყველანი დარსა და სითბოს მთხოვენ. მეც, რაღა აჭარა დავჩაგრო-მეთქი და, შარშან, მზის სხივი, გაიხსენეთ, რა გულუხვად გავიღე. ჰოდა, აგა-შენათ ღმერთმა! შარშანდელი ნოემბერ-დეკემბერი ღამის ზღვაში საბანაო დარს დავამსგავსე. მეგონა, მაღლს მოვისხამ, მანდარინით ავაფსებ-მეთქი ქვეყანას, მაგრამ... ისე თქვენ იხარეთ, როგორც ეს სიტყვა მაგრამ დააყენებს ხოლმე ყველაფერს თავდაყირა. ჰოდა, სითბოთი და გარჯით მოწეული მანდარინი ისე ცუდად, ახლა როგორც იტყვიან, ისე უხარისხოდ შეფუთეს, რომ ზოგი იქვე, შემფუთავ ქარხნებშივე დაღბა და ზოგსაც გზაში მოეღო ბოლო!..

სითბო იყო და ყველაფერი მე გადმომბრალეს!.. არა, გაგონილა, ხალხო?! სითბო იყო!.. ჰოდა, ბატონო „ნიანგო“, მე რა კაცი ვარ,



თუ გული არ მეტკინა?! მეტკინა და ბუნება ჩემს ხელთ არ არის?! ზამთრის კარი წლეულს ნადრევად გავაღე და ისეთი სუსხი დავატეხე აჭარის ზღვისპირეთს, რომ მსგავსს ხანდაზმულნიც ვერ იხსენებდნენ!.. ამით მაინც წავეშველო შემფუთავებ-მეთქი, მაგრამ... ეს მაგრამ რას ამეკვიატა! არადა, უამსიტყვოდ ამბავს ზუსტად ვერ გადმოსცემ და ნამდვილ სურათს ვერ დახატავ.

ჰოდა, წლევეანდელმა სუსხმა ისაქნა, რომ მანდარინი ღობას აარიდა; გავიხარე, ძალიან გავიხარე, ქუდი ზეცას ვესროლე და ღამის წრეში გადავხტი სათამაშოდ, მაგრამ (კიდევ მაგრამ!) გულმა არ მომიტმინა და აჭარა მაინც შემოვირბინე, რამდენიმე შემფუთავ ქარხანას თვალი ვკიდე და არდასანახი ნეტა არ დამენახა — გული კინაღამ შემიღონდა. ეს ოქროსავით მანდარინი, ხალ-სალამათი, ჯიშინი, ზრდილი და პატროსანი, უნდა გენახათ, როგორ შეეფუთათ!.. უმალ ის გამახსენდა, სეზონის დაწყებამდე დამამზადებლებმა ბუკს რომ შემოჰქარეს, ასე და ასე, ტარის საქმე წლეულს, როგორც იქნა აღჩუშე გვაქვსო! რა ეგონათ, ვერ დავიხსომებდი, თუ რა?! ვიცი, იკითხავთ, სად იყო, რომელ ქარხანაში?! ყველას აკი ზუსტი მისამართი და გვარ-სახელის ცნობის წადილი კლავს. მოგახსენებთ: მუხავესტატეს შემფუთავი ქარხანა, სოფელ ქობულეთის შემფუთავი ქარხანა, მაგრამ... სდექ... ამ ქარხნების მესვეურთა აღშფოთებული ხმა მესმის: რაღა ჩვენ გამოგვარჩიეო და თუ სამართალი ჭრის, ესენიც მართლები არიან. ამიტომ უმჯობესია, საქმე ასე ჩამოვასურათხატო: აჭარის ზოგიერთ შემფუთავ ქარხანასა თუ პუნქტში არ არის შეფუთვის ხარისხი დამაკმაყოფილებელი. ყუთები არ ჰყოფნიან, რაც არის, იმაში სველ ქალაღს უფენენ

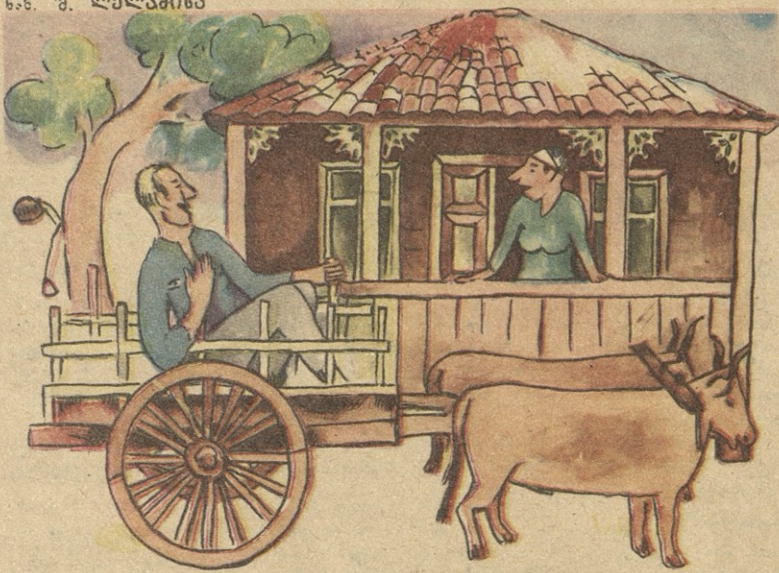
და რას უზამს ეს ნესტი გზაში ნაყოფს. აღარ ვამბობ!.. ახლა თამასა! ხუთი ცალი რას მიქვია?! დიდი ხანია, ოთხსაც გადავეჩვიე, მაგრამ როცა ყუთს ორად-ორ თამასას დააქედებ, იმასაც თითო ლურსმნით, მათ შორის მანძილი არსენას მტკაველი რომ იქნება, იქიდან მანდარინი, გეკითხებით, არ გამოვარდება?! არა, არ გამოვარდება?!

ჰოდა, უსიდად ნათქვამს რომ არ დაემსგავსოს, ერთ უტყუარ მაგალითსაც მოგახსენებთ: 1984 წლის 10 დეკემბერი, ნაშუადღევს 2 საათი: ვაგონი №875—4188 ჯერ მეოთხედადაც არ დაუტვირთავთ და მანდარინი კი ცვივა და ცვივა... მანქანა წავა — მანქანა მოვა და... გადაყვითლებულია ციტრუსით ტალახი. მტვირთავებს ვეკითხები, რა ხდება-მეთქი და — ვერა ხედავ. როგორ არის შეფუთულიო?! ზარალი დაახლოებით დავიანგარიშე და კინაღამ გული გამისკდა!..

მტვირთავები დამეხვივნენ, მაგრამ აღარ ვუსმენ. ჩემი სატვივარი მტკივა. შარშან სითბო გავიღე და ნაყოფი დაღბაო, წლეულს სიცივე მოგახერხე და ვერაფერს გავხდი!.. ახლა ვზივარ და საგაისო ამინდზე ვფიქრობ, ვნახოთ, რა გამოვა!..

ზურაბ რცხილაძე,
„ნიანგის“ სპეცკორესპონდენტი.





— „უიგული“ გაყიდე და ურემი იყიდე!
— მომკლა მაგის ფილტრის ძებნამ!

ავადა ვარ, ავადა!..

ავადა ვარ, ავადა, მოდით სანახავადა!
 ვნერვულობ და წნევა თითქმის ორას ოცზე ავარდა.
 თვეა, ვწევარ ღერეფანში, ვოხრავ გულსაკლავადა.
 დღეს კი ექვსნი პალატაში ჩავვატიეს ძალადა
 (ზოგნი ძალიზე ვიწროდ ვართ და ზოგი თავს გარძობს ხალვათად).
 წამლებს ხელზე ძლივს ვყიდულობ, თუკი სადმე დავლანდავ,
 საუზმეზე, სადილზე და ვახშამზე ვართ მწყურალადა,
 სუბს გვაჭმევენ იმისთანას, გეგონებათ „ბალანდა“.
 დარდისაგან დავკეცი, გავხმი, ვიქეც სულ ძვალ-ტყავადა,
 ზოდა, სანამ მოვკვდებოდე, მოდით სანახავადა!
 წამომიდეთ თერმომეტრი, ბინტი, ბამბა, იოდი!..
 (წუხილ ნემსი გამიკეთეს, მთელი ღამე ვკიოდი).
 მომიტანეთ ხტრუბტოციდი, ბლომად ნოვოკაინიც,
 მომეშველეთ, პურ-მარილზე რომ მეძახდით „კი ბიქს“!
 მოაყოლეთ ზეწრები და პირსაწმენდი კრაილა,
 თეთრი, სუფთა... აქ რომ არის, ამისთანა კი არა!
 თუ არ გიცნობს, ზოგიერთი დაგამადლის ერთ ნემსსაც,
 ამიტომაც საჩუქრები მოუტანეთ ექთნებსაც!
 მომარჩენენ, თუა ჩემში გადარჩენის სიმბოლოში..
 (ზოგი მართლა ექთანია, ზოგს აქვს მარტო დიპლომი).
 გთხოვთ, უფულოდ ჩემთან მოსვლას ტყუილად ნუ გარისკავთ!
 ვერ შემოხვალთ, თუ მანეთი არ მიეცით კარისკაცს!
 გეხვეწებით, ნუ დაარღვევთ შინაურულ განაწესს!
 მგონი, ცოტა საჩუქარი სანიტარსაც არ აწყენს!
 მასაც უნდა ყურადღება (არც ერთი არ ხართ ბავშვი!),
 თორემ, თქვენ რომ წახვალთ, ალბათ, ჩავიხრჩობი ნავავში!..
 ჭერიდან რომ გაჯი ცვივა (ისმის ლანძღვა უშვერი!..
 ამ დანჯარიულ, ძველ შენობას სანიტარი უშველის?!
 ქლოროფორსიც წამომიდეთ, თუ ხართ ჩემი ქმანები,
 თორემ, სენმა თუ არ მომკლა, შემჭამს ტარაკანები!..
 დამინიშნეს მკურნალობა, მაგრამ ვენდო? — მითხარით!..
 (ზოგი მართლა ექიმია, ზოგი — მართლა მკითხავი).
 ახლა ამდენს თუ გავალბებ, თუ ვბრაზობ და თუ ვღელავ,
 რომ გამოვალ, ამაგს ერთად გადაგიხდით სუყველას!
 ღმერთმა ნუ ქნას, მაგრამ ერთხელ თქვენც თუ გახდით ავადა,
 მეც ხშირ-ხშირად დატვირთული მოვალ სანახავადა!

ვანო ცინცაძე



3066 ამ ბოლო წლებში კახეთს უო-
ფილა და ლუდის ხმას შესწრებია, ასეთ
სურათს ნახავდა: მდინახენი მორიგეობით
ამბობენ ირონიულ, ხშირად სარკაზმით
შეწავებულ საღვთაგანებს, ერთი და
იმავე ფრაზით რომ იწყება: „ამით იმ
კაცს გაუმარჯოს!..“

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, მამაზე რომ იტყვის:
მართალია, პროტესტი არ არის, მაგრამ უმწიველო
კაცია — ოცდაათკაციან ლავაშ პურში, ორმოცდაათის
ნაცვლად, ყველას ორმოც ახდევინებს!..

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, ვინც მთელი ცხოვ-
რება ჭურში ზის თავისივე ნება-სურვილითა და თუკი
ვინმე შეგობარმა ჩახედოს და ჩაკითხოს, ემანდ ხომ
არაფერი გაგჭირვებიაო, ამიოხრებს: აბა, შენ რა გე-
ლაპარაკო?! სინდისი გაგანია თუ ნამუსი, ამ ტრიალ
დუნიაზე რო ხან აღმა დაპგრიალებ და ხან დაღმა,
იმდენი კაცობაც არ გაქ, ჩემსავით ჭურში იჯდო!..

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, უბინაო მეგობარი
რო როიალს მიაბარებს და ათიოდე წლის მერე, რო-
იალი რო ოთხჯერ გაძვირდება, ლაპარაკში გადაპ-
რავს: ბარემ მე დავიტოვებ და, რაც გადავიხდია, კა-
ბიკს არ დაგაყლებო!..

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, მეზობლის მარანში
რო შიპარება, ასანთს ჩაპკრავს, კარბიტინი კასრი
აუფეთქდება, თმა-წვერი შეეტრუსება და სამსახურ-
ში იტყვის: მეუღლეს თონეში გულქანდი ჩაუვარდა,
ჩავეკიდე და ენდე, ახია ჩემზეო!..

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, რომელსაც ბათუმში
მთელი ორსართულიანი საკუთარი სახლი გაქირავე-
ბული აქვს, თავად კი თბილისში ოთხმოცდაათმანეთი-
ანი ხელფასით დაქირავებულ ბინაში ცხოვრობს!..

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, რომლის ცოლსაც
რაიკავეშირის თავმჯდომარის ნაჩუქარი ღებლიონკა აც-
ვია და თვითონ კი ამბობს, სარვამარტოდ ვუყიდეთ!..

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, რომლის ცოლსაც
დიდი ამბით ესალმებიან 27 წლის პროკურორი, 45
წლის „პარაბი“, 63 წლის „გლავბუხი“ და 71 წლის
ვეტეჰიმი, თავად კი იძახის, მეუღლის თანაქურსელები
არიანო!..

...ამით იმ კაცს გაუმარჯოს, რომელიც ცოლის
შემოტანილი თულებით „ნულშესტს“ გაიშანსავს და
ხალხში ხმას დაიდებს: ბიქს ჯარში დოსაათის ბილე-
თით მოუგია და მე გამომიგზავნაო!..

...ამითაც იმ კაცს გაუმარჯოს, ვინც რო ამებში
თავისთავს შეიცნობს და იხტიბარს არ გაიტყვის: და-
ხეთ, ხალხო, ნუუეელი ეგეთებიც არიანო?!

შეაგროვა ვ. უტუნაშვილმა

სამბრედიაში ქალაქის რკინიგზის სადგურის წინ, ცენტრალურ მოედანზე, ახალგაზრდები შეკრებილან და მშვიდად მასლათობენ, მაგრამ მათ ამ „მშვიდ“ საუბარშიც კი შეიგრძნობა თითოეული მათგანის შინაგანი მღელვარება. უცებ ქუჩის თავიდან ყმაწვილი კაცის წკრიალა ხმა გაისმა:

— სირინოზი მოდის, სირინოზი!..

სირინოზი, იგივე გულიმჭან გრიგოლის ასული მელქაძე, თავისი სილამაზის წყალობით ცდილობდა იოლი ცხოვრების მოპოვებას. ეს რომ არ გამოუვიდა, სამუშაოზე მოეწყო, მაგრამ სხვადასხვა დარღვევებისათვის სამსახურიდან სულ მალე გაათავისუფლეს.

სირინოზის მოვლვარე თვალბნა და მაცდურ ღიმილს ვერც ოთხი შვილის მამა ჭემალ გ. გაეჭია. იგი თვალბნაში შესცივინებდა სირინოზ-გულიმჭანს და მისი გულის მოგებას ცდილობდა.

სირინოზსაც ეს უნდოდა.

— რა მეშველება, არ ვიცი! — თვალბნაშიაბული ელაპარაკებოდა ერთ დღეს სირინოზ-გულიმჭანი ჭემალ გ.-ს, — მოსკოვიდან ძვირფასი ავეჯი მაქვს გამოსაგზავნი და...

— მერედა, მე აქ არა ვარ?! წამოვალ, მოგებმარები!.. — თავი გამოიღო ჭემალმა.

— მომზარება ადვილია, მაგრამ...

— აბა, რაშია საქმე?! აქ არა ვარ?!



— ფული მაკლია! — მოჭრა სირინოზმა.
— რამდენი გჭირდებათ? — ძლივს შეხებულა მოკრძალებით ვაჟმა.

— რაღაც ხუთი ათასი მანეთი!..

ნახევარი საათის შემდეგ ჭემალ გ., სინარულისაგან ათროლებული, მის საოცნებო ქალს რომ სურვილი აუსრულა, სირინოზს ფულს უთვლიდა.

— მოგილოცავთ! აღბათ ჩამოიტანეთ ახალი ავეჯი! როდის აღწევთ? — შეეკითხა ფულის მიცემიდან ერთი კვირის თავზე სირინოზს ჭემალ გ.

— იცი, რა? ფერი არ მომეწონა! საწყობის გამგე შემპირდა, მალე მივიღებთ ახალ ავეჯს და თქვენი გუნების ფერსაც შეგიჩვევთ. სამაგიეროდ ახლა „სტენკა“ ვიშოვე... ძალიან მოდაშია! ჰო, მართლა, შენი იმედი მაქვს! ექვსი ათასი მანეთი კიდევ უნდა მასესხო! თუ გინდა, ხელწერილსაც მოგცემ, მაგრამ შენ მაგას როგორ იკადრებ!.. ვალს კი ერთად გავისტუმრებ!

ჭემალ გ.-მ უკანასკნელი დანაზოგი ექვსი ათასი მანეთიც ჩათვალა სირინოზს. ამ უკანასკნელს კი არც ავეჯი და არც „სტენკა“ არ შეუძენია, უბრალოდ, თაღლითური გზით 11.000 მანეთი გამოტყუა მისი სილამაზით დაბრმავებულ კაცს. სირინოზმა შეატყო, რომ კაცი მისი გულისათვის არაფერს

არ ზოგავდა, ვეშაპის მადა გაუჩნდა, სულ უფრო და უფრო ტკბილ და უნაზეს ხმაზე მღეროდა და სირინოზის ღრმურ ნუნთქვებში დერა ჭემალს ათასობით მანეთი უჭედებოდა!.. როდესაც ჭემალ გ.-ს დანაზოგი თანხა მთლიანად სირინოზის გამგებლობაში გადავიდა და ზედ თავისი ძვირფასი ნივთებიც მიაყოლა, მერე ახლობლებს მიადგა ფულის სასესხებლად. სირინოზის სვავის მადა რომ მაინც ვერ დაცხრა, ჭემალ გ.-მ ფულის სასესხებლად ნაცნობ-მეგობრებს მიმართა, — ოჯახური საქიროებისათვის მინდაო! ყველამ ხელი გაუშარა, მაგრამ სირინოზი კიდევ და კიდევ უმატებდა ტკბილი ხმით გალობას. იგი არაფრად აგდებდა რუსთაველის შეგონებას — „მაგრამ წესია, მიჯნური მიჯნურსა შეებრალებს“. სირინოზი ჭემალისაგან ათასებს ითხოვდა, მაგრამ ჭემალის მოვალეებიც თავისას ითხოვდნენ და ჭემალ გ.-მ გამოსავლი იმაში ნახა, რომ ყველაფერი თავის თავს აწვდევინა!..

ასე დასტყუა თაღლითობით სირინოზ-გულიმჭან მელქაძემ 38.500 მანეთი ჭემალ გ.-ს და მიიძალა, მაგრამ დააკავეს!..

ზაალ მხმინგისარი

ილუსტრაციები ჯ. ლოლუასი



ნახ. მ. აბაშიძისა



ლომი გუხართან

ქუხდა თუ ბრღვინავდა, ეგონა ბელისგან

დიდება მზად არი!.. ისეთი დრო იყო, თქვეს კიდევ: — ეგ არი, რაც არი!

ახლა კი... უბრალოდ თვითონვე მოქექა ღველფი და ნაცარი!.. ბუხართან მჯდომარე ლომია, ეგ არი, რაც არი!

ნოდარ ხვედელიძე

— ესაა, რომ იძახოდა, ინვალიდი ვარო?!

КОНТРОЛЬНЫЕ
ЭКЗЕМПЛЯРЫ



ყვენი რესპუბლიკის მშენებლობის სამინისტროს სისტემაში შემავალ სამშენებლო
ობიექტებს ზოგჯერ უპირავე კონტროლიორი ამოწმებს, წუნი კი მინც არ კლებულა

ნახ. ბ. ლომიძისა



— ერთი ამბავი აბეხეს, ინგრივა სახლიო და, თუ ძმა ხარ,
ამჩნევა რამეს?!